

MATEMÁTICAS

- Leer y observar el cuadro rojo.
- Pág. 118 ej. 1 y 2. (Poner la fecha).
- Dibuja un plano de tu casa indicando dónde está la cocina, el salón, tu habitación, etc. (Fíjate en el plano del ejercicio 2)

La situación de los objetos

El croquis informa de la ruta para la excursión que harán Macarena y Jorge con su club de senderismo.

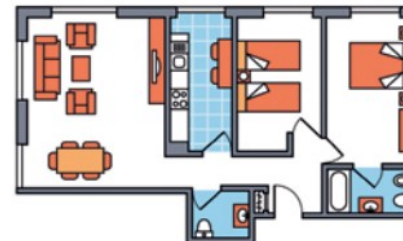

Los croquis, los planos y los mapas son representaciones, sobre el papel, del espacio que nos rodea, y los utilizamos para orientarnos, marcar recorridos, indicar la situación de los objetos, etc.

1 Observa el croquis superior y responde.

- ¿Cómo se llama el pueblo donde les dejará el autobús?
- ¿En qué dirección avanzarán los senderistas al iniciar el recorrido?
- ¿Dónde realizarán la segunda parada?
- ¿Qué lugar visitarán después de atravesar el Paso del Lobo?

2 Este es el plano de la casa de Teresa:

- ¿Cuántos dormitorios tiene?
- ¿Qué es más grande, el salón o la cocina?
- Si sales de la cocina, ¿qué ves enfrente? ¿Y a la derecha?

- Lectura tema 9. Ler detidamente o texto e as palabras definidas na marxe.

9 O día que naceu o trigo

Acerca da lectura

Trigridia era tan fermosa que nin os raios de sol podían competir cos seus cabelos de ouro. Un día, tras moito camiñar, a nena sentou a descansar sobre unhas matas e quedou profundamente durmida.

O sol deita os seus raios
sobre os campos de trigo.

A nena cobre de ouro
as pregas do seu vestido.

Que fermosa está a nena
cos seus raios durmidos!
Que ninguén a esperte!
Que non fagan ruído!

A terra, namorada, apoderouse de Trigridia. Primeiro cubriuna con follas; despois, fixo que o vento arremuiñase a maleza para ocultala; finalmente tragouna, soterrándoa* baixo unha fina capa de pedras e po.

Durante días, toda a vila a buscou sen éxito. Durante noites, a terra envolveu máis e máis o corpo da nena. Así pasou o tempo, chegaron as chuvias e con elas a primavera.

A terra quixo que todosoubesen o feliz que se sentía.

Entón floreceu no campo a primeira espiga dourada.

Unha espiga coa cor do cabelo de Trigridia, a súa esvelteza*, a súa fermosura, o brillo dos seus ollos, a maxia da súa forma e a forza do seu sorriso.

Non foi a única. Nos días seguintes naceron máis e máis, centos, miles de espigas, coma un canto da terra polo amor que sentía. Ata que todo o campo foi coma un océano dourado que se movía ao compás do vento, formando ondas.

Unha mañá, unha eiruga pasou polo rostro de Trigridia e ela, co proído*, esbirrou e abriu os ollos. Foi o seu espertar. Apartou a terra que a cubría e ergueuse sen apenas recordar nada. Despois botou a correr e regresou á vila, onde xa todos a daban por desaparecida. Cando contou o sucedido, todos foron ao campo moi enfadados..., pero alí se atoparon con aquel océano de ouro.

Nin sequera sabían o que era.

—Perdón—díxolles entón a terra—. Só quería ter un pouco de sol no meu interior.

Trigridia acariñouna. Cortou un guecho* de cabelo e enterrouno alí mesmo, onde estivera durmida. Prometeulle regresar ao comezo de cada estación, para falarlle e xogar con ela.

Os homes chamaron *trigridias* a aquelas espigas; máis tarde, *trigrias* e, finalmente, *trigo*.

Aínda que iso sucedeu hai centos de anos.

Jordi Sierra i Fabra e Antonio García Teijeiro:
Contos e poemas para un mes calquera, Ed. Planeta&Oxford,
col. Camaleón (adaptación).

.....
soterrar: Cubrir con terra.

esvelteza: Boa figura, alta e ben proporcionada.

Desafío
Sabes moverte
pola biblioteca?
Terás que
demostralo.

.....
proído: Sensación molesta na pel.

.....
guecho: Porción de pelo.

- Páx. 144 e 145 ex. 1, 2, 5, 6, 7, 8 e 9. (Pór a data).
- Reflexionar: páx. 144 ex. 3 e 4

Comentario da lectura

Comprendo as palabras

- 1 Busca na lectura, nos parágrafos que se indican entre parénteses, un antónimo de cada palabra:

destapouna (1) fracaso (2) triste (3)
gordura (5) esquecer (7) deitouse (7)

- 2 Elixo o significado correcto para cada palabra e escribe unha oración con cada unha:

maleza

- a) Vexetación formada por herbas e silvas. b) Conxunto de cabelos longos dunha persoa.

esvelta

- a) Alta e ben proporcionada. b) Demasiado delgada.

esbarrar

- a) Expulsar polo nariz o aire de maneira brusca e ruidosa.
b) Espertar de maneira repentina.

- 3 Explica coas túas palabras por que o autor se refire ao campo como un «océano dourado».

- 4 E por que di que o campo «se movía ao compás do vento»?

Reflexiono

- 5 Fíxate no poema. Onde deita os seus raios o sol?

- Que nos pide o poeta? Por que?

- 6 Situamos agora o conto:

- Onde ten lugar esta historia?
- En que época do ano se desenvolve a maior parte do conto?

- 7 Cita os personaxes que aparecen. Quen é o protagonista?

- 8 Observamos agora a forma:

- O narrador escribe en 1.ª ou en 3.ª persoa?
- Hai algún fragmento con diálogo? Que personaxe fala?

- 9 Relaciona as dúas columnas e escribe:

pel	de carbón
ollos	de coral
bágoas	de cristal
labios	de seda

OBSERVO E FALO

Xogo: E como é?

- 1 Xogamos a atopar os compañeiros?

1. Botamos ás sortes quen é a «nai».
2. A «nai» debe pensar o nome dun compañeiro e dicir que se perdeu.
3. Os demais deberán «atopalo» preguntando polas súas características.
4. A «nai» só pode responder si ou non.

NAI: Perdeuse, perdeuse...

NENOS E NENAS: Quen se perdeu?

NAI: Preguntade, preguntade
que xa vos direi...

NENOS E NENAS: É louro?

NAI: Non.

...